

Οι Άγιοι Πρόβος, Τάραχος και Ανδρόνικος

/ Βίοι Αγίων

Οι Άγιοι Πρόβος, Τάραχος και Ανδρόνικος τιμώνται από την Εκκλησία μας κάθε χρόνο 12 Οκτωβρίου.

Ξίφει Τάραχος, Ανδρόνικος καὶ Πρόβος,

Ἦραντο νίκην, γῆν προβάντες ταράχου.

Τμήθη δωδεκάτη, Πρόβος, Ανδρόνικος, Τάραχός τε.

Οι Άγιοι Πρόβος, Τάραχος και Ανδρόνικος μαρτύρησαν στο διωγμό κατά της Εκκλησίας, επί Διοκλητιανού (284 – 304 μ.Χ.) και Φλαβιανού ηγεμόνα Κιλικίας. Ο Πρόβος ήταν από την Παμφυλία, ο Ανδρόνικος από την Έφεσο και ο Τάραχος από την Ιλλυρία. Και οι τρεις ήταν στρατιώτες, πραγματικά ευσεβέστατοι και άρτια καταρτισμένοι στην Αγία Γραφή. Συνελήφθησαν από τον έπαρχο της Ταρσού Μαξέντιο, τον καιρό που βρίσκονταν στην έρημο. Όταν, λοιπόν, παρουσιάστηκαν μπροστά του, και οι τρεις θαρραλέοι στρατιώτες Χριστού έδωσαν γενναίες απαντήσεις. Πρώτος ο γέρων Τάραχος είπε: «Μη βλέπεις, βασιλιά, τα γηρατειά

μου. Οι σωματικές μου δυνάμεις μπορεί να υποχώρησαν, αλλά η ακμή της ψυχής παραμένει ακέραια. Γι' αυτό, όλα τα βάσανα και μύριοι θάνατοι δε θα καταισχύουν και τον πιο μικρό στρατιώτη του Χριστού». Έπειτα, με τη σειρά του ο Πρόβος, είπε και αυτός: «Χριστιανός είμαι και τίποτα δε με τραβά τόσο, όσο να πάθω για το Χριστό μύρια βάσανα και να χύσω το αίμα μου γι' Αυτόν». Τέλος, γενναία ήταν και η απάντηση του Ανδρόνικου: «Μεταχειρισθείτε, είπε, όσα μαρτύρια θέλετε. Το αίμα μου όλο μπορεί να φύγει, αλλά η καρτερία απ' τον Ανδρόνικο δε θα λείψει, έστω και αν κοβόταν μύρια τεμάχια». Κεραυνοβολημένος από τις απαντήσεις ο Μαξέντιος, διέταξε να γδάρουν το κεφάλι του Τάραχου και να βγάλουν τα μάτια των άλλων δύο. Τέλος, μη ανεχόμενος τέτοια ταπείνωση, τους αποκεφάλισε.